

AUTOKLUB ČESKÉ REPUBLIKY

Opletalova 29, 110 00 Praha 1

tel. 602 363 032

e-mail: spicka@autoklub.cz, www.autoklub.cz

CHYSTÁTE SE AUTEM DO FRANCIE? JAK JE TO TAM OPRAVDU S POVINNÝMI ALKOHOLTESTRY?

Doba letních dovolených se kvapem blíží a proto i řidiče začíná zajímat, zda v turistických destinacích nedošlo k nějakým zásadním změnám právní úpravy. Jednou z takových destinací, kam se často vydáváme po vlastní ose, je Francie, přičemž našimi sdělovacími prostředky již problesklo, že i naši řidiči s sebou ve vozidle budou ve Francii povinně vozit přístroj ke zjišťování požití alkoholu – tzv. alkoholtestr.

Vzhledem k četným dotazům na toto téma, s nimiž se na Autoklub ČR motoristická veřejnost obrací, jsme se na tuto oblast zaměřili podrobněji a jako jediní v České republice Vám také přinášíme překlad příslušné francouzské právní úpravy – francouzského **nařízení č. 2012-284 ze dne 28. února 2012 o stanovení povinnosti řidičů pozemních motorových vozidel mít v povinné výbavě přístroj na zjišťování požití alkoholu** (*Décret n° 2012-284 du 28 février 2012 relatif à la possession obligatoire d'un éthylotest par le conducteur d'un véhicule terrestre à moteur¹*) – viz níže.

Nové nařízení nabývá účinnosti **dnem 1. července 2012**, tj. dnem začátku letních prázdnin. Od uvedeného data bude ve Francii platit, že **každý řidič jakéhokoliv silničního motorového vozidla, s výjimkou řidiče mopedu, musí mít ve vozidle nepoužitý, originálně zabalený a certifikovaný alkoholtestr**, na němž budou vyznačeny datum použitelnosti a certifikace shody s příslušnými technickými normami. Řidič u sebe nemusí mít tento alkoholtestr pouze v případě, je-li jím řízené silniční motorové vozidlo vybaveno speciálním druhem imobilizéru, který neumožní uvedení vozidla do chodu (nastartování) bez provedení dechové zkoušky na alkohol s negativním výsledkem – a takto sofistikovaně vybavených aut v našich končinách opravdu mnoho nebývá...

Za porušení povinnosti řidiče mít u sebe alkoholtestr se ukládá pokuta 11 euro, v praxi by ale měla být ukládána nejdříve od 1. listopadu 2012 a do té doby by měla být nová povinnost imperfektní (tj. bez sankce). A ačkoliv 11 euro není nikterak horentní suma (na francouzské dálnici za tuto částku daleko nedoedete), i tak její zbytečné vydání nikoho jistě nepotěší.

Tím, že nové francouzské nařízení je formulováno jako povinnost řidiče mít takové zařízení u sebe, obešla jím Francie zásadu stanovenou v mezinárodním právu, konkrétně v Úmluvě o silničním provozu (Viedeň, 8. 11. 1968), z jejíhož oddílu III vyplývá, že výbava motorového vozidla se řídí režimem platným ve státě registrace (tj. v případě vozidel s českou SPZ/RZ českým právním řádem). Jakkoliv je takový přístup francouzských orgánů podle našeho názoru v rozporu s principy mezinárodního provozu podle Úmluvy o silničním provozu, jejíž smluvní stranou je kromě České republiky třeba i Francie,

¹ Originál nařízení je dostupný na:

<http://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000025417826&dateTexte&categorieLien=id>.

nezbývá nám než doporučit českým řidičům, aby uvedené nařízení při řízení vozidla ve Francii plně respektovali a alkoholometr s sebou ve vozidle vozili.

Přesto si však neodpustíme úvahu o tom, že nová francouzská úprava je v podstatě nesmyslná.

Nač například řidiči je v autě nepoužitý alkoholometr, jehož použití by snad mohlo mít význam jedině před jízdou, má-li sloužit ke zvýšení bezpečnosti provozu; pak by ale nutně musel být rozbalený a použitý a rozumný řidič by si jistě radši do alkoholometru fouknul už doma a ne až po příchodu k autu.

Navíc se bavíme o Francii, kde neplatí – ostatně podobně jako ve většině motoristicky vyspělých států – vůči alkoholu nulová tolerance a kde legální hranice alkoholu v krvi řidiče činí 0,5 promile alkoholu. Pokud by totiž s sebou řidič neměl vozit přístroj v hodnotě desítek tisíc korun, který je stanoveným měřidlem a používá jej například policie podle poměrně podrobného návodu, pak nové opatření v kombinaci s legální tolerancí určitého množství alkoholu postrádá vzhledem k nepřesnosti levnějších alkoholometrů, u nichž skutečná odchylka měření v řádu půl promile není žádnou výjimku, jakýkoliv racionální smysl. Pokud by ale francouzští představitelé zavedli nulovou toleranci na alkohol, jejich tradičně aktivističtí zemědělci v turisticky zajímavých vinařských oblastech by jistě nezůstali pozadu a možná by to vedlo i k nové Velké francouzské revoluci.

Další specifickou otázkou je, jaký alkoholometr s sebou vlastně vozit. Asi žádný cizinec nebude studovat požadavky podle Úředního věstníku Francouzské republiky (neudělá to ostatně ani většina Francouzů), ale už samotná nová právní úprava zavádá pochybnosti, zda s sebou lze vozit například i elektronický analyzátor, který se dá koupit za pár stokorun a je určený k opakovanému používání – takový přístroj totiž zpravidla nebude originálně zabalený a nepoužitý (toto bude splňovat maximálně vyměnitelný náustek) ani na něm nebude uvedeno datum použitelnosti (prostě bude fungovat, dokud nedojdou baterie nebo dokud se přístroj po zhruba dvou letech nerozbije).

Naše praktická rada českým řidičům na závěr tedy zní: Z České republiky si s sebou vezměte nejlevnější na trhu dostupný alkoholometr (klasickou trubičku na jedno použití, kterou běžně koupíte na benzínové pumpě) a po přejetí hranic do Francie na nejbližším místě (např. na čerpací stanici) zakupte alkoholometr, který by snad měl splnit všechny podmínky certifikace podle francouzských požadavků (lze ale předpokládat, že takový alkoholometr se od toho českého nebude lišit). Přístroj na jedno použití by měl plně stačit, neboť ho v praxi nikdo stejně používat nebude, ať už proto, že před jízdou žádný alkohol nepil, nebo proto, že pokud pil, stejně se z něj nedozví, zda je v případě pozitivní zkoušky ještě v legální alkoholové toleranci 0,5 promile.

Ze všech výše uvedených důvodů lze novou francouzskou právní úpravu považovat za velmi pochybnou z hlediska deklarovaného cíle v podobě zvýšení bezpečnosti silničního provozu. Pokud se něco zcela jistě zvýší, budou to hlavně prodeje alkoholometrů a s tím související obchodní profit výrobců a prodejců, ale i příjmy francouzského státu, který kromě vyššího výnosu DPH z vyššího prodeje vybere i víc na pokutách za porušení nové povinnosti řidičů.

Následuje překlad příslušného francouzského nařízení.

Nařízení č. 2012-284 ze dne 28. února 2012

o stanovení povinnosti řidičů pozemních motorových vozidel mít v povinné výbavě přístroj na zjišťování požití alkoholu

Článek 1

Za článek R. 234-6 zákona o silničním provozu se doplňuje článek R. 234-7, který zní:

„Čl. R. 234-7. Každý řidič silničního motorového vozidla, s výjimkou mopedu, je povinen prokázat, že má ve své výbavě nepoužitý, originálně zabalený přístroj na zjišťování požití alkoholu (alkoholtestr). Alkoholtestr uvedený ve větě první musí splňovat podmínky platnosti certifikátu stanoveného pro tento typ výrobku a musí obsahovat datum spotřeby vyznačené výrobcem. Alkoholtestr musí dále obsahovat údaje o certifikaci a o shodě výrobku s normami, kterým podléhá tento typ výrobku, zveřejněnými v Úředním věstníku Francouzské republiky. Za splnění povinnosti uvedené ve větě první se též považuje, pokud jsou silniční motorové vozidlo nebo autobus vybaveny elektronickým imobilizérem pro případ detekování alkoholu v dechu řidiče.

Článek 2

Obsahuje dílčí terminologické a pojmoslovné změny čtyř ustanovení zákona o silničním provozu související s výše uvedeným nově vloženým článkem R. 234-7.

Článek 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 2012, s výjimkou čl. 2 odst. 2 a 4, které nabývají účinnosti dnem 1. listopadu 2012.